

Tramvaj č.6

Zatrest

Je pátek večer tramvaj číslo šest
Na můj ksicht dopadla něčí tvrdá pěst
Těžko si už vzpomenu co se mohlo stát
Zbylo mi na památku pár jizev akorát

Je pátek večer tramvaj číslo šest
Jedno vím ale jistě nemůžu se splést
V tu chvíli moje hlava okno roztrhání
Jen matně si vzpomínám na chvíle příští

O tomhle pátku bude se mi v noci ve svých zlých snech zdát
Nepřítomný pohledy všech lidí - asi se musí bát
To ticho dalo by se krájet až v žilách tuhne krev
A že by mi někdo pomohl ? Asi jsem se splet

Je pátek večer tramvaj číslo šest
Na můj ksicht dopadla něčí tvrdá pěst
Těžko si už vzpomenu co se mohlo stát
Zbylo mi na památku pár jizev akorát

Je pátek večer k tramvaji číslo šest
Zastavila sanitka ten zvuk si nelze splést
Dál už si nevzpomínám co se mohlo dít
Vzbudil mě doktorův hlas „sestři, budeme šít“

O tomhle pátku bude se mi v noci ve svých zlých snech zdát
Že jsem to vůbec přežil můžu být jenom rád
Na sobě však pořád ještě cítím tu něčí tvrdou pěst
Už nikdy nepojedu tramvají číslo šest